

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010169
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415010169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoja Sendeckého a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Jozefa Ryanta, v trestnej veci obžalovaného I. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. apríla 2016, prejednal odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 11.11.2015 sp.zn. 2T/60/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný I. B. o d s u d z u j e podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. súd obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 (šesť) rokov.

Výrok o náhrade škody týmto rozhodnutím ostáva nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 11.11.2015 sp.zn. 2T/60/2015 bol obžalovaný I. B. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.01.2015 o 08.30 h viedol po požití alkoholických nápojov za stavu 0,94 mg/l alkoholu v dychu osobné motorové vozidlo zn. VW Polo, ev.č. J. XXX L., v smere od mesta Kremnica na obec Nevoľné, kde na križovatke ulíc ČSA a miestnej komunikácii - Ulice Sama Chalupku v Kremnici, okres Žiar nad Hronom, pri prechádzaní ostrej ľavotočivej zákruty vyšiel s vozidlom mimo vozovku vpravo, kde kontaktoval zvodidlá a následne pravou prednou časťou narazil do chodkyne T. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá išla popri ceste v smere do centra mesta Kremnica, čím jej spôsobil ťažké zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti min. 3 mesiace, ktorá doposiaľ trvá.

Za to mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Podľa § 61 ods. 1,2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní šesť

rokov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú T. Y., nar. XX.XX.XXXX v T., okres X. L. Y., trvale bytom T., Ul. D. Q. č. XXX/XX, s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že rozsudok považuje čo do druhu a výmery trestu za neprimeraný, teda mierny. Poukázal na to, že obvinený I. B. má v registri trestov značný počet záznamov, a to tak z obdobia, keď sa zdržiaval na území SR, ako aj cudzemských súdov z obdobia, keď žil, resp. žije v zahraničí. Zdôraznil, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu 0,94 mg/l v dychu, čo predstavuje značné ovplyvnenie alkoholom, viedol osobné motorové vozidlo, pričom chodkyňa T. Y. spôsobil ťažké zranenia.

Na záver dodal, že uloženie podmieneného trestu odňatia slobody nemá dostatočný výchovný vplyv na páchatel'a a tomuto je potrebné uložiť trest odňatia slobody, pre ktorý by mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu.

Verejné zasadnutie sa konalo v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko o to požiadal sám obžalovaný podaním zo dňa 19.04.2016.

Aj keď obžalovaný sa voči prvostupňovému rozhodnutiu neodvolal, odvolací súd mal k dispozícii jeho vyjadrenie k rozsudku, kde uviedol, že, nech by bol verdikt pre neho akokoľvek nepriaznivý, trest nastúpi a poznamenal, že keďže pracuje, môže nahradiť ujmu pani Y. aspoň finančne, čo z výkonu trestu nebude možné. Okrem toho dodal, že akýkoľvek trest na neho nebude mať výchovný účinok, pretože s tým, čo sa stalo, bude žiť celý život. Záverom skonštatoval, že verdikt súdu bude akceptovať.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora, teda zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody a pre výkon trestu ho zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Poškodená na verejnom zasadnutí uviedla, že obžalovaného v podstate nepozná, od dopravnej nehody sa s ním nestrela a ani ju žiadnym spôsobom nekontaktoval. Poznamenala, že má trvalé následky, čo jej zmenilo život.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Odvolací súd poznamenáva, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy, potrebné pre zákonné rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného I. B. podaná. Odvolací súd zdôrazňuje, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, tvoriacim podstatu súdených prečinov je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Súd zhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, logickým a zároveň podrobne a presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktorému z hľadiska pravidiel stanovených pri hodnotení dôkazov tak, ako sú uvedené v § 2 ods. 12 Tr. por. nemožno nič vytknúť.

V súlade s ust. § 168 ods. 3 Tr. por., v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a z akých dôvodov a prečo obžalovaného uznal vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. V odôvodnení napadnutého rozsudku

totiž súd prvého stupňa analyzuje dôkaznú situáciu a vyjadruje aj úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách, na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu, nakoľko by to bolo duplicitné - teda samoučelné.

Len pre doplnenie treba poznamenať, že obžalovaný I. B. sa v prípravnom konaní priznal a podrobne opísal, z akých dôvodov a prečo riadil motorové vozidlo, ktorým nakoniec v dôsledku požitého alkoholu havaroval, teda prednou časťou narazil do chodkyne T. Y., čím jej spôsobil ťažké zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti minimálne tri mesiace. Na svoju obranu neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by ho zbavovali trestnej zodpovednosti, poprípade trestnú zodpovednosť zmiernili. Pripustil, že po príchode polície na mieste nehody nafúkal 0,94 mg/l alkoholu. Na záver dodal, že ho to celé mrzí a je si vedomý toho, čo spôsobil, pričom vie, že si nemá sadieť za volant pod vplyvom alkoholu.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní sa oboznámil jednak s výpoveďou poškodenej T. Y., ktorá okrem iného poznamenala, že dopravnú nehodu spôsobil obžalovaný tým, že vyšiel s vozidlom mimo vozovku a narazil do nej ako chodkyne na mieste, ktoré je prehľadné a poznamenala, že ona sama mu nevytvorila žiadnu prekážku.

Pri nehode utrpela ťažké zranenia, a to okrem zlomenín na dolných končatin mala aj narazenú hlavu s krvácaním do mozgu.

Taktiež súd prvého stupňa sa oboznámil s výpoveďou svedkyne B. C., ktorá videla, ako k nehode došlo a podľa jej názoru vozidlo, ktoré riadil obžalovaný, išlo neprimerane rýchlo, pričom vodič motorového vozidla nezvládol vjazd a prechod ostro ľavotočivou zákrutou, kde narazil do zvodidla po pravej strane a následne prednou pravou časťou narazil do chodkyne niekde v polovici zákruty a dodala, že chodkyňa sa nachádzala mimo vozovky, pričom prichádzala na cestu z vedľajšej cesty. Poznamenala, že pri styku s vodičom cítila v jeho dychu to, že má požitý alkohol.

Okrem uvedených výpovedí sa súd prvého stupňa oboznámil aj s ďalšími, predovšetkým listinnými dôkazmi, a to so záznamom o dopravnej nehode, zápisnicu o zadržaní podozrivej osoby, zápisnicou o ohliadke miesta cestnej nehody, fotodokumentáciou, ako aj ďalšími správami.

Za daných skutočností a na základe dôkazov, ktoré boli súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní prebraté, ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že obžalovaný I. B. dňa 01.01.2015 o 08.30 hod. viedol po požití alkoholických nápojov za stavu 0,94 mg/l alkoholu v dychu osobné motorové vozidlo v smere do mesta Kremnica, kde pri predchádzaní ostrej ľavotočivej zákruty vyšiel s vozidlom mimo vozovky vpravo, kde kontaktoval zvodidlá a následne pravou prednou časťou narazil do chodkyne T. Y., čím jej spôsobil ťažké zranenia s dobou liečenia minimálne tri mesiace a následnou práceneschopnosťou, ktorá vyústila do trvalých následkov, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, ako aj vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej ohrozil život a zdravie poškodenej a spôsobil čo aj z nedbanlivosti inému ublíženie na zdraví, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák.

Ako je už vyššie uvedené, proti prvostupňovému rozhodnutiu, a to do výroku o treste, podal odvolanie okresný prokurátor.

Odvolací súd k jeho námietkam v tomto smere uvádza nasledovné:

Každý súd vybavujúci trestnú agendu pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu je povinný uplatňovať princíp proporcionality. Musí vychádzať zo zásady humanity, ktorá obsahuje princíp úmernosti, represie, a preto nesmie prekročiť mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Tak príliš mierny trest, ako aj trest prísny, nepôsobia výchovne a bol by v rozpore s individuálnou, ako aj generálnou prevenciou. Trestné konanie musí rovnako sledovať preventívny, ako aj resocializačný cieľ a tiež musí prispievať k náprave a polepšeniu páchatel'a.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa ods. 3 predmetného ustanovenia, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Z ods. 4 predmetného ustanovenia vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Odvolací súd sa nestotožnil s trestom, ktorý obžalovanému I. B. uložil súd prvého stupňa za konanie, ktoré je právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a) Tr. zák. a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., pretože podľa názoru trest, a to úhrnný v trvaní dvoch rokov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu piatich rokov, nezodpovedá individuálnej, ako aj generálnej prevencii, a to aj vzhľadom na následok, ktorý bol protiprávnym konaním zo strany obžalovaného spôsobený. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že obžalovaný bol doposiaľ sedemnásťkrát súdom trestaný, z toho pätnásťkrát súdmi v Slovenskej republike, naposledy rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom z 01.10.2014 sp.zn. 3T/46/2011 pre trestný čin hrubého nátlaku podľa § 235a ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a pre jeho výkon bol podľa § 39a ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny, pričom trest vykonal 04.12.2013.

Je síce pravdou, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností mal rovnaký, avšak trest, ktorý mu uložil súd prvého stupňa, bol za daného stavu v jeho prípade neprimerane mierny. Ide totiž o osobu, ktorá sa neustále dopúšťa protispoločenskej činnosti, o čom svedčí celý rad záznamov, nachádzajúcich sa v odpise registra trestov. Za takéhoto stavu potom odvolací súd dospel k záveru, že len trest nepodmienečný splní u obžalovaného individuálnu, ako aj generálnu prevenciu, a preto mu uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvoch rokov a pre jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Okrem toho mu uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní šesť rokov.

Keďže sa v danom prípade odvolal len krajský prokurátor, výrok o náhrade škody v zmysle § 288 ods. 1 Tr. por. týmto rozhodnutím ostal nedotknutý.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.